

36. MYŠLENKA A SKUTEK

94.

Šel Pán Bůh na pro-chá-zku pod pekel-nú brá-nu, šel Pán Bůh na pro-chá-zku pod pekelnú brá-nu.

95.

Šel Pán Bůh na procházku pod pekel-nú brá-nu, šel Pán Bůh na pro-chá-zku pod pekel-nú brá-nu.

Šel Pán Bůh na procházku,
pod pekelnú bránu.

Vem si jednu lebo dvě,
jdi s něma do ráje.

Proč, dušičko, smutná jdeš,
žalostivě plačeš?

Všecky dvéře zavřeny,
na zámky zamčeny.

»Já nejidu pro jednu,
ani pro dvě, pro tři;

»Proč bych smutná nebyla?
Otce, máti bila.

Jak Pán do dveří stušil,
hned zámky porušil.

já jsem přišel pro všecky,
pro věrné dušičky.«

Ach, nebila, nebila,
jenom jsem myslela.¹⁾

Co jest to za mocný Pán,
že ruší zámky nám?

Všecky duše řadem jdou,
vesele zpívají;

Za to pomyšlení
Boha jsem ztratila.²⁾

»Já jsem Pán Bůh s výsosti,
přišel jsem pro duše.«

jenom jedna smutná jde,
žalostivě plače.

Horší jest pomyšlení
nežli udeření.

¹⁾ pomyslila.

²⁾ Předce jsi tím, dušičko,
předce jsi tím vinna.

96. Jiné čtení a pění

Z Polanky usacké. Uojc. I. 195. 266

Šla Ma-ri - a do klá-še - ra, šla Ma-ri - a do klá-še - ra, tam sy - ná - čka po - ro - di - la.

[: Šla Maria do kláštera, :]
tam synáčka porodila.

pod své křídla syna vzali.

kerá otce, matku bije.

Porodila i povila,
do jeslíček položila.

Letěli s ním pod nebesa,
nebesa se otevřely.

»A já sem hříšná nebila,
a jenom sem pomyslila.«

Lež tu, synu, lež tu, milý,
a já půjdu pro anděly.

Křížíčky se poklonily,
zvony samy zazvonily,
dušičky se zradovaly.

A dy jsi ty pomyslila,
jako bys to učinila.

Andělé proň přiletěli,

Jedna jen se neraduje,

A hned padla v věčný plameň,
uchovej nás, Kriste, Amen.

37. SYN POSMĚVÁČ

97.

Od Hranic

Trestal kovář syna svého, že pýchu provo - dí, jak by ně - ja - ký ze-man byl, v pyšných šatech chodí.

Trestal kovář syna svého, že pýchu provodí,
jak by nějaký zeman byl, v pyšných šatech chodí.

»Do roku dvě sta tolarů z truhly's mně vynosil,
dělals, co se ti líbilo, nikdá ses neprosil.«